

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἑτησίᾳ . . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἑτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἑτησίᾳ » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Μία φωνὴ καὶ ὑπὲρ τῶν πεινῶντων.

Μικροῦ δεῖν ἐπελανθανόμεθα τῶν ἐγγύς ἡμῖν, προσηλωμένοι εἰς τὰ τῆς πολιτείας καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ διαδραματιζόμενα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ χειμὼν ἀνακωχεύει νῦν τὴν εἰς τὴν Θράκην εἰσβολὴν τοῦ Ῥωσικοῦ χειμάρρου, καιρὸς νὰ ρίψωμεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ νὰ ἐκβάλωμεν φιλάνθρωπον φωνὴν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων συμπολιτῶν ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἐργατικῆς τάξεως καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν. Ὁ χειμὼν ἐξ ἑνὸς καὶ ἡ ἔλλειψις ἐργασίας ἀφ' ἑτερου, πρὸς δὲ ἡ ὑπερτίμησις τῶν τροφίμων, ὧν ἰδίως ὁ ἄρτος τὴν πρώτην ἐν τοῖς ὑπεριμνηθεῖσιν ἐπέχει θέσιν, εἰς δεινὴν καὶ ἀπέλπιδα θέσιν περιήγαγον τὸν λαόν.

Ἡ Δημοτικὴ ἀρχή, προϊδοῦσα τὴν μέλλουσαν νὰ καταλάβῃ τὴν ἐργατικὴν τάξιν ἀπορίαν, ἐγκαίρως μὲν προῦνόησε περὶ πορισμοῦ ἐργασίας εἰς αὐτήν, ἀλλὰ βραδέως ἔτυχε τῆς συνδρομῆς τῆς Διοικήσεως, βραδύτερον δὲ ἴσως θὰ ἐπιχειρήσῃ τὰ δημοτικὰ ἔργα. Πότε δὲ θέλει κάμῃ ἔναρξιν αὐτῶν τοῦτο σήμερον δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν, καθ' ὅσον ἡ ἀπορία καὶ ἡ ἔλλειψις τῶν πρὸς τὸ ζῆν φαίνεται ὑπαγορεύουσα τοῖς πεινῶσιν ὀλεθρίας σκέψεις. Ἐὰν ὁμως οἱ φρόνιμοι πολῖται καὶ οἱ ἐντιμοὶ οἰκοκυραῖοι τοῦ τόπου δείξωσιν ὅτι δὲν ἀδιαφοροῦσι περὶ τῶν ἀπόρων συμπολιτῶν τῶν, καὶ ὅτι οἱ μὲν ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτῶν οἱ δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἔλθωσιν ἐπίκουροι τοῖς ἀπόροις, καὶ μάλιστα ἐν τοιαύταις ἡμέραις, ἡ πρόνοια αὐτῶν αὐτῇ ὑπὲρ τῶν πασχόντων κοινωνικῶν ἡμῶν μελῶν καὶ παρήγορος λίαν θέλει ἦναι καὶ προληπτικὴ πάσης ἐξ ἀπογνώσεως τολμηρᾶς καὶ ἐκνόμου ἀποφάσεως.

Πρόκειται περὶ ἄρτου, καὶ τὸ ζήτημα εἶναι ζήτημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως τοῦ ἀτόμου. Ἡ πείνα, ἡ ὀλεθρία αὕτη μάστιξ τῶν κοινωνιῶν, πρέπει νὰ προληφθῇ διὰ φιλάνθρωπων θυσιῶν, αἵτινες ἂν μὴ θεραπεύσωσι καθ' ὀλοκληρίαν τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπ' αὐτῆς συνεχόμενων, τοῦλάχιστον θ' ἀνακουφί-

σωσιν αὐτοὺς ἐπὶ τινὰς ἡμέρας καὶ θὰ παραγάγωσιν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τὸ αἶσθημα ἐκεῖνο τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης, τὸ ὁποῖον αἰσθάνεται ὁ εὐεργετούμενος πρὸς τὸν εὐεργέτην, ὁ ἐλεούμενος πρὸς τὸν ἐλεοῦντα αὐτόν. Δὲν θέλομεν ἐνταῦθα ν' ἀνατρέξωμεν εἰς ὑψηλοτέρας καὶ ἠθικωτέρας ἀρχάς, ὑποχρεούσας ἕκαστον νὰ συμπάσχη τῷ πλησίον καὶ νὰ βοηθῇ αὐτῷ εἰς τὰς δυσχερεῖς αὐτοῦ περιστάσεις. Παρ' ἡμῖν τὸ ζήτημα εἶναι τοιοῦτον· ἀντὶ δηλ. νὰ φέρωμεν εἰς ἀπόγνωσιν τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας διὰ τῆς ἀδιαφορίας καὶ ἀναληγῆσις ἡμῶν πρὸς τὰ παθήματα αὐτῶν, ἀντὶ νὰ ἀναγκάσωμεν αὐτοὺς νὰ σκέπτονται ἀπονενομημένα καὶ τολμηρὰ κινήματα, κάλλιον νὰ πείσωμεν τοῦτους ὅτι ὡς περὶ ἀδελφῶν προνοοῦμεν καὶ ὅτι κηδόμεθα αὐτῶν ὡς μελῶν χρηστῶν καὶ χρησίμων τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ, ἐνὶ λόγῳ ἀντὶ ἐχθρῶν νὰ κατασχίσωμεν αὐτοὺς φίλους. Τοῦτο δὲ ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν τόσῳ προθυμότερον, ὅσῳ καὶ αὐτοί, παντοιοτρόπως πάσχοντες καὶ τῶν πάντων στερούμενοι, καὶ εὐάγωγοι ἕως τὸρα εδείχθησαν καὶ προέκριναν νὰ ὑπομείνωσι τὸ πᾶν καρτερικῶς, οὐχὶ δὲ νὰ πράξωσιν τι ἀνάγωγον ἢ ἀνάξιον τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως, ἣν ἡ ἡμετέρα κοινωνία χαίρει, διακρινόμενη ἐπ' εὐνομίᾳ καὶ ἡμερότητι ἡθῶν.

Εἰς τις τῶν συμπολιτῶν μας, καὶ ὡς τοιοῦτον ὑποδεικνύομεν τὸν κ. Βαφιαδάκην, ὀφείλει νὰ λάβῃ τὴν περὶ τούτου πρωτοβουλίαν καὶ νὰ ἀποταθῇ πρὸς τοὺς ἐξοχωτέρους καὶ εὐπορωτέρους συμπολίτας, ὅπως συσταθῇ πολυμελὴς ἐπιτροπή, σκοπὸς τῆς ὁποίας θέλει ἦναι ἡ συλλογὴ χρηματικῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν ἐκείνων, αἵτινες ἐνεκα ἀεργίας στεροῦνται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου. Εἰς τὸν ἔρανον τοῦτον τῶν εὐπόρων συμπολιτῶν μας ἂς προστεθῇ ἀνάλογον ποσὸν ἐκ μέρους τοῦ Δημοτικοῦ ταμείου, ὅπερ ἄλλοτε εἰς τοιαύτας ἡμέρας ἰκανὰ ἐδαπάνη διὰ τοὺς ἐνδεεῖς τῶν πολιτῶν ἡμῶν, ἐπίσης δὲ καὶ ἐκτακτὰ τινὰ βοηθήματα ἐκ τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων, καὶ τῶν ταμείων τῶν συντεχνιῶν, ἐξ ὧν δίκαιον εἶναι νὰ

μετάσχωσι τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τὰ ἐξέχοντα μέλη, καὶ διότι θὰ συντελέσωσι καὶ ταυτα εἰς τὸν κοινὸν ἔρανον τὰ μέγιστα, καὶ διότι καὶ οὗτοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι τοὺς πράγματι ἀπόρους, οἵτινες ὑπ' αἰδοῦς καὶ συστολῆς πολλάκις ἕως τὸρα προὔτιμησαν νὰ κοιμηθῶσιν ἀδείπνητοι καὶ νήστες μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, παρὰ νὰ ἐξευτελισθῶσι, χεῖρα ἐπαίτου τείνοντες εἰς φίλον ἢ οἰκεῖον. Τοῦτο ἐν τῷ παρόντι εἶναι τὸ καθήκον παντὸς δημοσιογράφου, παντὸς ἀνθρώπου συναισθανομένου τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ἀποστολὴν ἐν τῇ κοινῶνι καὶ τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ ἀνθρωπίνου προορισμοῦ. Ὑπὲρ δὲ τῆς ἰδέας ταύτης παρακαλοῦμεν νὰ συνηγορήσῃ οὐ μόνον ὁ τύπος ἀλλὰ καὶ οἱ φιλόανθρωποι συμπολιταὶ ἡμῶν, καὶ ἡ Ἐκκλησία, καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου. Οὕτω καὶ μόνον πράξαντες θὰ θεραπεύσωμεν πολλὰς κοινωνικὰς πληγὰς ἐκ τῆς πείνης σπαταούσας τὰς ἐνδεεῖς οἰκογενείας· οὕτω πράττοντες θὰ ἔχωμεν τὸ θάρρος μετὰ παρρησίας νὰ προσέλθωμεν ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου ἵνα προσφέρωμεν ἱλαστηρίους δεήσεις πρὸς τὸν Θεὸν καὶ νὰ κοινωνήσωμεν τῶν ἀχράντων μυστηρίων· οὕτω πράττοντες θὰ ἑορτάσωμεν τὰς προσιούσας ἑορτὰς μετὰ συνείδησιν ἤρεμον, καὶ δὲν θὰ τρυφῶμεν μὲν ἡμεῖς οἱ δὲ ἐνδεεῖς συμπολιταὶ ἡμῶν νὰ τρώγωσι ξηρὸν ἄρτον, ἀν ἔχωσι τοιοῦτον, μετὰ πικρὰ βραντισμένον δάκρυα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι θὰ συνεορτάσωσιν εὐφροσύνως μετ' ὑμῶν· οὕτω πράττοντες πράττομεν τὰ πᾶσιν ἀρεστὰ καὶ τὰ τῷ Θεῷ εὐάρεστα· οὕτω τέλος πράξαντες πολλὰ μὲν παραλαμβάνομεν ἀτοπήματα, ἐφελκόμεν δὲ εἰς ἑαυτοὺς τὴν ἀγάπην, τὴν συμπάθειαν καὶ τὰς εὐλογίας τῶν συμπολιτῶν μας, τὸν δὲ Πανοικτεῖρμονα Θεὸν συνεργὸν λαμβάνομεν εἰς πάσας τὰς πράξεις καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις ἡμῶν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Στυγερόν κακούργημα διεπράχθη τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον. Ἐνοπλος συμμορία ἱεροσύλων διὰ μοχλῶν καὶ ἄλλων σιδηρῶν ὀργάνων διαρρήξασα τὰ σιδηρὰ διαφράγματα τῶν παραθύρων τοῦ Γυναικωνίου τοῦ κατὰ τὸ νεκροταφεῖον τῆς πόλεώς μας Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, κατήλθεν διὰ σχοινίου ἐξ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ναοῦ, ὅπως συλλήσῃ αὐτόν. Ὁ νεκροθάπτης τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ Φραγκίσκος Λούρος, τεταγμένος ὡς φύλαξ τοῦ Ναοῦ, ἐνοήσας τοὺς κλέπτας συνεπλάκη μετ' αὐτῶν, ὡς φαίνεται, ἀλλ' ἦτο ἄοπλος. Οἱ κακούργοι, εἴτε διότι ἀνεγνώρισεν αὐτοὺς ὁ ἀτυχὴς Λούρος, εἴτε διότι, ῥωμαλαῖος ἀνθρώπος ὢν, συνεπλάκη μετ' αὐτῶν, καθόσον εὐρέθη ἐκτὸς τοῦ ναοῦ ἔχων τὰς χεῖρας πλήρεις τριχῶν κεφαλῆς, ἔδωκαν μὲν αὐτῷ κεντήματά τινα δι' αἰχμηρῶν ὀργάνων ἀκίνδυνα, ἀλλὰ τῷ ἐπήγαγον τὸν θάνατον, σφίγγοντες αὐτὸν ἐκ τοῦ λαιμοῦ ἴσως διὰ νὰ μὴ φωνάζῃ. Ὀλίγα δὲ χρήματα ἕως 30 δραχμῶν εὐράντες ἐν τινι κιβωτίῳ καὶ ἀφαιρέσαντες αὐτὰ ἀπῆλθον. Καὶ τὸ μὲν συμβάν κατετάραξε πᾶσαν τὴν πόλιν, οἱ δὲ αὐτουργοὶ εἰσέτι δὲν γινώσθησαν. Τὸ ἀποτρόπαιον τοῦτο κακούργημα πρῶ-

τάκουστον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, διόλου δὲν θέλομεν παραδεχθῆ ὅτι ἐγένετο παρ' ἀνθρώπων ὑπ' ἀνεχείας πιεζομένων, ἀλλ' ὑπὸ συμμορίας κακούργου καὶ ἀσεβοῦς. Οὐχ ἦττον, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι οἱ μὲν συμπολιταὶ ἡμῶν πρέπει νὰ σπεύσωσιν εἰς συνδρομὴν τῶν πεινῶντων συμπολιτῶν μας, ἢ δὲ διοικήσῃς δίκαιον εἶναι νὰ παράσχῃ τῇ Ἀστυνομίᾳ πᾶσαν συνδρομὴν πρὸς τήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως καὶ πρόληψιν παντὸς ἀπευκταίου.

— Συγκινητικὴ μέχρι δακρύων ὑπῆρξεν ἡ συνεδρίασις τοῦ παρ' ἡμῖν συλλόγου τῆς «Ἀδελφότητος» τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν. Τὸν λόγον εἶχε κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ὁ ἀξιότιμος δικαστὴς κ. Λυκούδης. Μετὰ γλαφυρὰν καὶ μέλιτος ἡδυτέραν φωνὴν ἤρξατο τοῦ λόγου ὁ εὐφραδὴς ῥήτωρ, θέμα δὲ αὐτοῦ ἦν ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις. Τὸν βίον τοῦ ναυμάχου ἤρωος Κανάρη καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ πάντων τῶν ἄλλων συναγωνιστῶν ὡς ὑπόδειγμα ἀρετῆς καὶ φιλοπατρίας προστησάμενος, ἐπὶ πολὺ ἐνέμεινεν ἀναπαριστῶν καὶ ὡς τις κάλλιστος ζωγράφος ἀπεικονίζων ἐν πρὸς ἐν τὰ μεγαλουργήματα ἐκείνου. Ζωηρὰ φαντασία, ποιήσις ὑψηλὴ περὶ τῆς φράσει, καλλιπέεια καὶ πειστικὴ εὐγλωττία συνεχῶς ἐγίνοντο τοῖς ἀκροωμένοις πρόξενον παρατεταμένων χειροκροτήσεων. Ἡ μετὰ τέχνης ἀπαραμίλλου παρεισαγωγὴ ἐν τῷ λόγῳ τοῦ μὲν δημῶδων ἀσμάτων, τοῦ δὲ διαλόγων σεβασμίων τοῦ ἀγῶνος λειψάνων, καὶ ἀλλαχοῦ ἀποφθεγμάτων καὶ ποιημάτων φιλελλήνων ἱστορικῶν καὶ ποιητῶν, καὶ ἀρχαίων συγγραφέων ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων, καθίστων τὸν λόγον ἐπαγωγόν, ἡρέμα τὰς ψυχὰς κατακλιπύοντα καὶ συγκινητικὰ ἀποσπῶντα δάκρυα. Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Λυκούδη, ἦν ἀληθῶς ὑπερχειρίσμα τῆς καρδίας, διότι πράγματι τὴν καρδίαν καὶ οὐχὶ τὰ χεῖλη ἐνόμιζέ τις ὅτι ἀκούει λαλοῦσαν. Ἐπέβανε τέλος τὸν λόγον ἀλγῶν ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἀπραξίᾳ καὶ τῇ προστήξει τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων εἰς τὰ παρόντα ἀγαθὰ, καὶ ἀδημονῶν διότι, εὐνομούμενοι ἡμεῖς καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ βιοῦντες, ἐπελαθόμεθα τῆς ἐντολῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, περιορῶμεν ἐν τῇ δουλείᾳ τοὺς συναγωνισαμένους μετ' ἡμῶν καὶ οὐδαμῶς φροντίζομεν περὶ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, περὶ τοῦ μέλλοντος ἡμῶν, εἰς μόνον τὸ ἀθλιὸν παρὸν καὶ τὸ μικρὸν τεμάχιον τῆς ἡλευθερωμένης Ἑλλάδος ἀρκούμενοι. Ἐποθήσαμεν, προσέθηκε, τὴν ἔνωσιν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν καὶ ἐμμένομεν εἰς ταύτην, ἀλλὰ τὴν ἔνωσιν ἐνοήσαμεν καὶ νοοῦμεν μετὰ συντόνου καὶ δραστητικῆς ἐνεργείας. Ἐὰν δὲ τὸ ἐνεστώδες διαφύγῃ ἡμᾶς, ἐὰν ἀντὶ μικρᾶς θυσίας ἀπολέσωμεν τὸ πᾶν, τότε ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ὅλου καὶ τὸ μέρος συναπολεσθήσεται. Οὐδέποτε δὲ, οὐδέποτε πλέον θὰ ἀνατείλῃ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν τοιαύτη εὐκαιρία! Ἐνθουσιώδεις χειροκροτήσεις καὶ ἀνευφημῖαι διεδέχθησαν τὸν λόγον τοῦ ῥήτορος, μετ' οὗ, προτάσει τοῦ ἀξιοτίμου δικηγόρου κ. Στεκούλη, ἀπεφασίσθη ἵνα ὁ λόγος οὗτος τυπωθῇ δαπάναις τοῦ συλλόγου εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Συλλόγου εἶναι ἀληθῶς ὀρθὴ καὶ δικαία, τὸ μὲν, διότι πράγματι οἱ μὴ ἀκροασάμενοι τοῦ ῥήτορος ἐστερήθησαν ἐνός τῶν ἡδίστων ἀκροασμάτων, ἐξ ὧν ποτὲ ἐν δημοσίαις τοῖς ἀπηγγέλησαν συνεδριάσεσι, τὸ δὲ, διότι μέλλει νὰ συντελέσῃ ὑπὲρ φιλανθρώπου σκοποῦ.

— Εἰς τὸ κατὰ τὴν πλατεῖαν Λεωτσάκου, παραπλεύρως τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Ρενουάρδου καὶ Σα, κείμενον ΠΛΑΠΟΙΕΙΟΝ τοῦ κ. Ἐλπίδ. Κωνσταντινίδου κατασκευάζονται ὀραιότατοι καὶ κομψότατοι πῖλοι διαφόρων εἰδῶν. Τοῦτο φέροντες εἰς γινῶσιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκη

κην τοιούτων, διαδεβαζοῦμεν αὐτοὺς ὅτι προσερχόμενοι εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο θέλουσι μείνη λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς καλῆς ποιότητος τοῦ πράγματος καὶ ἐκ τῆς συγκαταβατικῆς τιμῆς τῶν πίων.

— Ὅτι προεἶπομεν ἐξ εἰκασίας ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ἐπαρχοῦ Τήνου προτάσεως περὶ τῶν μελλόντων νὰ διορισθῶσιν ἐπίτροποι τοῦ ἐν Τήνῳ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἀτυχῶς ἐδείχθη ἐπαληθεύον. Ἐχομεν ἐν ὄψει τὸν κατάλογον τῶν ὑπ' αὐτοῦ προταθέντων προσώπων ἔχοντα οὕτως Α. Δρόσος, Ν. Ἀγγελίδης, Σ. Νάζος, Α. Καϊσαρ ἔ I. Καλαύριας ὡς μέλη κύρια· Μ. Γεωργαντόπουλος, Κ. Ῥεβίνθης ἢ Δοξάρης, Ν. Μοσχονᾶς I. Ῥήγος ἔ Ν. Ψάλλης παραπληρωματικά. Ἀπαντα τὰ πρόσωπα ταῦτα εἶναι εὐπόληπτα, ἀλλ' ὅλα ἐκτὸς τοῦ Α. Δρόσου καὶ τινος ἄλλου παραπληρωματικοῦ μέλους, ἄπερ μᾶλλον πρὸς τὸ θεαθῆναι παρενετέθησαν, ἀνήκουσιν εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἱατροῦ κ. Ζαλώνη. Ἀλλὰ διὰ τί ὁ κ. Ἐπαρχος παρέλειψε τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ν. Καγκάδη; Ἴσως διότι εἶναι τὸ μᾶλλον εὐπορον, τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐντιμον ἔ τὸ κηδόμενον μέχρι θυσίας ἔ αὐτῆς τῆς υἰείας του καὶ τῶν ἰδιαιτέρων του συμφερόντων τοῦ ἱεροῦ πλοῦτου. Διὰ τί παρέλειψε τὰ ὀνόματα τῶν ἀξιοτίμων ἱατρῶν κ. Α. Δενδρινῶ ἔ I. Λούβαρη, ἴσως διότι ἀνεξάρτητοι καὶ ἐπιστήμονες ἄνδρες δὲν πρέπει νὰ διαχειρίζωνται τὴν ἱεράν περιουσίαν. Ἀλλὰ τέλος ὁ κ. Α. Καρδαμίτσης, ἄνθρωπος εὐκατάστατος, ὁ κ. Στέφανος Παρίσσης ὁ Α. Γάφος ἐπίσης ἐκ τῶν εὐκαταστάτων ὁ κ. Β. Ζανάκης φαρμακοποιὸς ἔ οἱ κ. Ν. Σιγάλας, Φ. Μαρκοῦζης Γ. Γεωργαντόπουλος ἔ Γ. Πολυχρονιάδης ἰδιοκτῆται καλοὶ ἔ ἐντιμοὶ οἰκοκυραῖοι ἐκρίθησαν καὶ αὐτοὶ ἀνάξιοι τῆς προσοχῆς του; Ἀλλ' ὅχι, ὁ κ. Δεληγιάννης, ἀνὴρ ἀνεξάρτητος ἔ εὐθύς, γινώσκων ἤδη ὅτι ὅπως μονομερῆς εἶναι αὐτῆ τοῦ κ. Ἐπαρχοῦ ἡ ἐνέργεια, ὀφείλει ἢ νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸν κατάλογον τοῦτον, ἢ νὰ διατάξῃ τὸν κ. Ἐπαρχον τηλεγραφικῶς νέον εὐρύτερον νὰ τῷ ὑποβάλλῃ κατάλογον, περιέχοντα καὶ τοὺς παραλειφθέντας, ὅπως ἐξ αὐτῶν ἐκλέξῃ τοὺς μᾶλλον ἀνεξαρτήτους καὶ ἱκανωτάτους, καὶ ἐκείνους οἵτινες ἐκλεγόμενοι ἐπίτροποι, οὔτε εἰς τὸν τόπον θὰ ἀπαρέσκωσιν οὔτε εἰς ἔργα ἀνάξια τῆς ἀποστολῆς, τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ ἱ. Καθιδρύματος θὰ ἐκκυλισθῶσι, παλαίστραν πολιτικῶν παθῶν καὶ ὀρηκτῆριον κομματικῶν συμφερόντων καθιστῶντες τὸ Πανελλήνιον τοῦτο προσκύνημα. Τέλος ἐπειδὴ παρήλθεν ὁ καιρὸς τῆς ἐπὶ τοὺς κ. ὑπουργοὺς πίεσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν, προσδοκῶμεν παρὰ τοῦ κ. Δεληγιάννη, ὅτι ἐπὶ τῆς σκανδαλώδους ταύτης ὑποθέσεως θὰ δεიχθῇ μὲν ἀνώτερος τῶν εὐτελῶν παθῶν καὶ συμφερόντων, θὰ δείξῃ δὲ ὅτι γινώσκῃ νὰ βραβεύῃ τὴν σιγῶσαν μὲν ἀλλὰ διὰ τῶν πραγμάτων στεντορεῖως βοῶσιν ἱκανότητα καὶ ἀρετὴν, ἢ ὁ κ. Ἐπαρχος Τήνου κακῶς ποιῶν παρηγκώνισεν.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Τήνου ὅτι κατετάραξεν ἐν γένει τὰ πνεύματα τοῦ τόπου ὡς ἐγένετο γνωστὴ ἡ περὶ ἐπιτροπῆς τοῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας μεροληπτικὴ καὶ φατριαστικὴ πρότασις τοῦ κ. Ἐπαρχοῦ Τήνου, ὡς προσβάλλοντος δι' αὐτῆς πολλοὺς διακεκριμένους πολιτάς, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν συμπεριέλαβεν ἐν τῷ καταλόγῳ. Ὅτι δὲ προξενεῖ ἀλγεινὴν τῷ λαῷ αἴσθησιν εἶναι, τὸ ὅτι ἡ περὶ τῶν προταθέντων προσώπων ἰδιαιτέρα ἐντολὴ πρὸς τὸν κ. Ἐπαρχον τοῦ βουλευτοῦ κ. Ζαλώνη, ἣτις ἀγνωεῖται πῶς ἔγεινε γνωστὴ, παρήγαγεν ἰδίως πολλὴν δυσἀρέστησιν, διὰ τὸ ὅτι βουλευτῆς ἑτερόδοξος ἀναμιγνύεται εἰς ἀντικείμενα ἀφορώντα τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

— Ἀξιεπαῖνον ἐπέδειξεν ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεῖα ζήτηλον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν πατριῶν δογμάτων καὶ τῆς ἀμώμου ἡμῶν πίστεως, διὰ τῆς συγγραφῆς τοῦ Κλέωνος Ῥαγκαβῆ καιρίως προσβλήθεισης. Ἡ ἐπιμονὴ δι' ἧς οἱ ἐντιμοὶ βουλευταὶ κ. κ. Ζωχιός, Μίλησις, Α. Πετμεζᾶς καὶ ἄλλοι ἐπάταξαν τὸ βλάσφημον τοῦ Ῥαγκαβῆ στόμα, ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος ἐν ταῖς Ἰγερμονίαις, γλυκεῖαν γεννᾶ παραμυθίαν εἰς ἅπαντα τὸν Χριστιανικὸν κόσμον καὶ ἰδίως τῆ Ὀρθοδοξία, ἣτις ἔλαθε τοιούτους δηλητηριώδεις ὄφεις ἐν τοῖς ἑαυτῆς κόλποις θάλλουσα. Εἶναι λυπηρὸν τῆ ἀληθεία, ἐν ἡμέραις ἐν αἷς ὁ Χριστιανισμὸς μάχεται κατὰ τῆς ἡμισελήνου, τέκνα γόνεων Ὀρθοδόξων εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βεβαπτισμένα, δυσσεβῆ καὶ ἰσοβόλον γλώσσαν νὰ κινῶσι κατὰ τῆς πατρίου θρησκείας. Λυπηρότερον δὲ καθιστᾷ τὸ ζήτημα αὐτῆ ἡ ἐπικαιρὸς τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων θέσις, καθ' ἣν, ἐνῶ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὁ Ἑλληνισμὸς προσδοκᾷ ν' ἀκούσῃ τὸ σύνθημα ἀπὸ τοῦ στόματος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς, αἴφνης ἀναγινώσκει εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς ὅτι ὀλόκληρος συνεδρίασις καταγλώθη ὅπως ἀποδειχθῇ ἀνάξιος τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς προστασίας εἰς ὕβριστῆς τῆς θρησκείας τοῦ Ἐθνους, ὃ ἀντιπροσωπεύει. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν πρέπει νὰ ἐνδοιάξῃ παντελῶς πλέον περὶ τοῦ ὕβριστοῦ τούτου, ἀλλ' ἀπολύων αὐτὸν ἄς τῷ παρωδήσῃ ὑπ' ἀντίστροφον νοεῖται ἐννοίαν τὰ τοῦ Φιλίππου ἐκεῖνα «Ζήτησον, ὦ Κλέων, ἄλλην γῆν, διότι ἡ Ἑλλάς δὲν σε χωρεῖ, καὶ ἐπειδὴ τὸ Κοράνιον, κατὰ σέ, ὑπέρτερον εἶναι τοῦ Εὐαγγελίου, ἀπελθε εἰς Μέκαν, ἵνα γεινῆς Σεχουὺλ-Ἰσλάμης τοῦ προσφιλοῦς σοι Μωάμεθ, ὃν ἀνώτερον, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ τῆς πίστεως ἡμῶν θεμελιωτοῦ ἀνακύρυξας.

— Τὰ τῆς Λαμίας ἐπαληθεύουσιν, ἦτοι ὅτι Λαὸς καὶ Στρατὸς ἐξητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Ἐξορκίζομεν ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος πάντα φιλόπατριν ἄνδρα, εἴτε στρατιώτης εἴτε ἰδιώτης εἶναι οὗτος, νὰ μὴ σπεύσωσιν εἰς τι κίνημα πρὶν ἢ δοθῇ τὸ περὶ τούτου σύνθημα ὑπὸ τῶν ἀρμοδιῶν. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ σύνεσις καὶ ἡ συναίσθησις τοῦ κρισίμου τῶν περιστάσεων θὰ ἀναχαιτίσῃ ἐπὶ μικρὸν ἔτι τοὺς δικαίως ἐπὶ τῆ Ἑλληνικῆ ἀπραξία ἀσχάλλοντας. Ναί, βαρὺς ἐπικαθῆται ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ Ἕλληνοσ ἐφιάλτης, καὶ ὡς ὁ δεσμώτης τοῦ Καυκάσου στενάξει ὑπὸ τὴν ἀδικον πίεσιν ὁ ἀτυχῆς Ἑλληνισμὸς. Ἀλλ' ἰδοὺ μετὰ μικρὸν ὁ Ἡρακλῆς τῆς Ἀλθιῶνος ἐπὶ τὰ πράγματα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν λευκοί μεθ' ἡμῶν καὶ μὴ ἀπελπιζόμεθα!

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον περὶ ὥραν 9ην π. μ. ἀπῆλθεν εἰς Θήβας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ. Τὴν δὲ Κυριακὴν περὶ ὥραν 3ην π. μ. ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ μετάρχου κ. Σούτσου ἐκ Θηβῶν ἐπὶ ἀνοικτῆς ἀμάξης, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐπεσεκέσθη ἐν αὐτοῦ στρατόπεδον, ἐνθα ἐγένετο δεκτὸς μετὰ ζωηρότητας ὑπὲρ τοῦ πολέμου ἐπευφημιῶν. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀφίκετο εἰς Χαλκίδα τὴν νύκτα τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ὁ φρούραρχος μετὰ τοῦ στρατοῦ καὶ πλῆθος πολιτῶν ὑπεδέχθησαν αὐτὸν, ἡμίσειαν ὥραν ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἐν ἐπευφημίαις.

— Τὴν πρωτὴν τῆς παρελθ. Δευτέρας ἀνεχώρησεν εἰς Χαλκίδα, ἐπιβαίνουσα τῆς «Ἀμφιπρίτης», ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς μεγάλῃς Κυρίας, τῆς ἐπιτίμου δεσποινίδος Κολοκοτρώνη, τῆς κομήσσης Δανα-

σκιόλδ και του κ. Γκλνδερν. Την «Αμφιτρίτην» συνοδεύει και η θωρακοθήκη «Βασίλισσα Όλγα».

— ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19/31 Δεκεμβρ. «Λπας ό άγγλικός στόλος ό σταθμεύων έν Πλυμούθη διατάχθη νά ή έτοιμος όπως άποπλεύση τή 4/16 Ιανουαρίου.

— ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, αύθημερ. Τό «Ρωσικόν Πρακτορείον» λέγει, ότι ή Ρωσία θά έξελάβανεν ως κήρυξιν πολέμου τά ύπό τής Άγγλίας ληφθησόμενα μέτρα πρός κατάληψιν οίουδήποτε μέρους τής θωμανικής αυτοκρατορίας. «Η Ρωσία, προσθέτει τό «Ρωσικόν Πρακτορείον», θ' άποκρούση πάσαν μεσολάβησιν, ήτις δέν ήθελεν αίτηθῆ ύπ' αύτῆς τής ίδίας. Είνε όμως έτοιμή ν' άποδεχθῆ τάς προτάσεις τής Πύλης άν αύτη προτίθεται νά τās άπευθύνῃ άπ' εθθείας εις τό ρωσικόν στραταρχείον.

Έργασια Βουλῆς.

Συνεδρίασις 14ης Δεκεμβρίου. Κατά την συνεδρίασιν ταύτην τῆς βουλῆς έπεψηφίσθησαν εις ά. μέν άνάγνωσιν τά νομοσχέδια 1) περί καταμετρήσεως τών έμπορικών πλοίων· 2) περί καταργήσεως, μετασχηματισμού και συστάσεως θέσεων τινων οίκονομικών· 3) περί φορολογίας τών προϊόντων τῆς γῆς περί φόρου επί τών ζώων διά τό έτος 1878. Είς β'. δέ άνάγνωσιν τά νομοσχέδια 1) περί συστάσεως σώματος πολιτικών μηχανικών και 2) περί χορηγίας αναπληρωτικής πιστώσεως έκ δραχμών 29,000 επί του είδικου προϋπολογισμού του ύπουργείου τῆς δικαιοσύνης τῆς χρήσεως του 1877.

Συνεδρ. 15ης. Έπεψηφίσθησαν εις ά. μέν συζήτησιν τό ύπό του ύπουργού τών έξωτερικών ύποβληθέν νομοσχέδιον περί κυρώσεως τῆς μεταξύ Έλλάδος και Γαλλίας προξενικής συμβάσεως, εις τρίτην δέ και τελευταίαν συζήτησιν 1) τό νομοσχέδιον περί άναπληρωτικής πιστώσεως δραχ. 29,000 επί του προϋπολογισμού του ύπουργείου τῆς δικαιοσύνης τῆς χρήσεως 1877, και 2) ή άρχή και τά άρθρα 1—3 του νομοσχεδίου περί συστάσεως σώματος πολιτικών μηχανικών. — Έν τῇ αύτῇ συνεδρίασει ό επί τών Βωωτερικών ύπουργός ύπέβαλεν εις τῆν βουλῆν νομοσχέδιον περί έθνοφυλακῆς, ό κ. ύπουργός τών Οίκονομικών νομοσχέδιον περί βεβαιώσεως του φόρου επί τών ζώων.

Συνεδρ. 16ης. Κατά την συνεδρίασιν ταύτην έπεψηφίσθησαν εις ά. μέν άνάγνωσιν τά νομοσχέδια 1) περί τροπολογίας του νόμου περί προσωρινού οργανισμού του στρατού· 2) περί τροπολογίας του νόμου περί τών εις τούς παθόντας έκ του σεισμού Αίγυπτίς συνδρομών· 3) περί διαθέσεως του έγγείου φόρου τῆς έπικαρπίας τών δημητριακών καρπών· 4) περί του επί τών ζώων και βοσκών φόρου και περί διαθέσεως τών εθνικών λειβαδιών εις γ'. δέ και τελευταίαν συζήτησιν τά άρθρα 4—9 του νομοσχεδίου περί συστάσεως σώματος πολιτικών μηχανικών.

Βιβλιογραφία.

Έξεδόθη πρὸ ήμερῶν και τό Β'. φυλλάδιον του άξιολόγου περιοδικου «ΣΩΤΗΡΟΣ», οὗ τά περιεχόμενα εισί τά εξής: Βιογραφία Blaise Pascal ύπό Άνδρέου Δ. Παππαδιαμαντοπούλου, διδάκτορος. — Λόγος εισαγωγικός εις τῆν εκκλησ. ιστορίαν ύπό Μ. Ίω. Γεδεών (τέλος.) — Η άνάγνωσις τών άγιών Γραφών, ύπό Δωροθέου Σχολαρίου Μητροπολίτου πρώην Ααρύσσης. — Η ήθικῆ επενέργεια του Εὐαγγελίου επί τῆς ανθρωπότητος ύπό Κ. Νεστορίδου, καθηγητοῦ. — Βασίλειος ό Μέγας. Περὶ τῆς τών κορασιών ανατροφῆς (συνέχ.) — Τά ίπποτικά τάγματα τών Παπών ύπό Ι. Κ. — Ο Άγγελος El-Mahdi, ύπό Ο. Ρ. — Αί Βατοπαϊδιναί Σκῆται ύπό

Μ. Γ. — Μωσαϊκόν. — Ποίημα έκ τῆς κολάσεως του Δάντου ύπό Σ. Δ. Βάλθη.

— Έξεδόθη και αύτάς τό ΙΑ' τεύχος του φιλολογικου Συλλόγου «Παρνασσου», περιεχόμενα του όποιου εισί τά εξής: Κυριάκου Δ. Μυλωνά. Φειδίας και ή εποχή αυτου. — Κωνσταντίνου Πώπ. Ο πατήρ Γάκινθος. — Κωνσταντίνου Σ. Κόντου. Φιλολογικά ποιήματα. — Θεοδώρου Φλογαίτου. Περὶ ύποθασίας και ύπνολογίας. — Ήλία Τσιτσέλη. Ονόματα θέσεων έν Κεραλληνία. (Ζωΐδια—Όρτολιθια). — Ξαυερίου Λάνδερερ. Περὶ τών Ιαματικών υδάτων παρά τοις αρχαίοις. — Μανουήλ Γεδεών. Μνημεία τῆς έν τῷ μεσαιώνι ελληνικής ποιήσεως· βραχεία περὶ αυτών σημείωσις. — Η Άθίγγανις τῆς Όρσόβας. Διήγημα. — Αρχαιολογικά. Ειδήσεις. — Φιλολογικός Σύλλογος Παρνασσός. — Χρονικά. Γεωγραφία, περιηγήσεις. Τέχναι και επιστήμαι. Απογραφικά.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Περιεχόμενα: 1). Παιδονομικαί φυλακαί· 2). Περὶ τών φυλακῶν του Κράτους ύπό του κ. Ν. Μακρῆ· 3). Προσωρινή δι' έγγυήσεως άπόλυσις επί κακουρημάτων ύπό του κ. Β.

Σύντομος, διδακτική ζ παρηγορητική αλληλογραφία

Πρὸς τὸν έν Καλάμαις άνώνημον.

Η ιδέα τῆς Έφημερίδος τών Φυλακῶν περὶ εισαγωγῆς δικαστικῶν στοιχείων έν τῇ διοικήσει τῆς Έλληνικῆς φυλακῆς δύναται και πρέπει νά αναπτυχθῆ έτι μάλλον. Σύν τῷ νομοσχεδίῳ, όπερ μοι άπεστειλάτε, έπερίμενον και περαιτέρω έτι συνδυασμόν του προκειμένου θέματος.

Πρὸς τὸν έν . . . . . κατάδικον . . . . .

Μοι γράφεις περὶ τών έλέγχων τῆς συνειδήσεως. Αὐτοὶ θά σε έξαγνίσωσιν.

Πρὸς τὸν έν . . . . . κατάδικον . . . . .

Ο, τι θέλεις δύνασαι νά μοι γράψης. Πολὺ λάθος εἶχες νομίζων, ότι εισαί έγκαταλελειμμένος. Καί εάν εἶλοι οί άνθρωποι σε λησμονήσουν, ό Θεός ποτέ.

Άριθ. 1,714.

Βον ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

διακηρύξεως και γνωστοποίησεως πλειστηριασμού του κατασχεθέντος έν τῷ λιμένι Σύρου, τῆς Έρμουπόλεως έλλιμενισμένου ελληνικου πλοίου Γαμβάρας όνόματι «Άσπασία», χωρητικότητος τώνων 301 ως έγγιστα τῆς ιδιοκτησίας τών Εὐθυμίου Μαρουλά ναυτικου και Έλισάβετ χήρας Λεωνίδα Μαρουλά κατοίκων άμφοτέρων Γαλαξειδίου, νυν δέ, ανήκοντος καθ' ολοκληρίαν εις τόν Εὐθύμιον Μαρουλά, πλοιαρχούμενον κατά τόν τελευταίον πλοῦν του ύπό του πλοιάρχου Εὐσταθίου Ήλία Σιδεροπούλου κατοίκου Γαλαξειδίου κατά τά δικόγραφα. Ο δικαστικός κλητήρ τῆς περιφερείας τών έν Σύρω Πρωτοδικῶν, Μιχαήλ Ίωάννου Άναγνωστόπουλος, λαβών ύπ' όφιν· Πρώτον· τῆν ύπ' αριθμόν δεκακόσια πέντε (805) και από τρίτην Δεκεμβρίου ένεστῶτος έτους άπόφασιν του Δικαστηρίου τών έν Σύρω Πρωτοδικῶν επιτρέπουσαν τῆν εκποίησην του ανωτέρω πλοίου και διορίζουσαν εισηγητήν πρὸς έκποίησην αυτου, ενώπιον του όποιου πρόκειται νά γίνῃ ό πλειστηριασμός αυτου, τόν Πάρεδρον του Δικαστηρίου τών έν Σύρω (Έπεται συνέχεια).